

Shrnutí

Úvodní pasáž předkládané diplomové práce pojednává o obecných termínech, které jsou následně podrobněji rozvedeny. Čtenáři přináší určitý vhled do projednávané problematiky. Dále se zde hovoří o legislativní úpravě popisované problematiky a to od úrovně mezinárodní přes ústavní až po zákonnou. Zároveň v základním obrysu nastiňuje historický vývoj práva na informace, předně jeho zrod na území České republiky a jeho konečnou konkretizaci v obecném zákoně. Nastíněny jsou zde i zajímavé skutečnosti při jejich procesu přijímání.

Ve druhé části diplomové práce se autor zaměřuje na legislativní vývoj Zákona o svobodném přístupu k informacím. Tento vývoj je popsán chronologicky od nejstarších změn informačního zákona po ty nejstarší. Nejvýznamnějším změnám zákona je věnován tomu odpovídající rozsah. Méně významným změnám, které mají spíše legislativně technický charakter, je oproti tomu věnovaná marginální část této kapitoly. Celou touto částí diplomové práce se také prolíná judikatura správních soudů a soudu ústavního, která v průběhu času velkou měrou přispěla k upřesnění výkladu informačního zákona v České republice a pomohla definovat některé pojmy, u kterých zákonodárce opomněl stanovit legislativní definici.

Závěrečná kapitola věnována ve své větší části úvahám de lege ferenda a hodnocení předkládaných nejvýznamnějších návrhů zákonů, které mají ambici ovlivnit legální zakotvení přístupu k právu na informace. Dále tato kapitola pojednává o základních principech, na kterých by měla být dle přesvědčení autora případná nová úprava postavena. Zároveň se zde hovoří o některých problémech aplikační praxe, a to včetně popisu některých excesů povinných subjektů. V závěru autor přispívá do veřejné debaty k případné novelizaci Zákona o svobodném přístupu k informacím a předkládá zde celou řadu opatření, která by měla přispět především ke zrychlení přístupu k informacím a zvýšení účinnosti informačního zákona. Z nich je možné zmínit zavedení institutu informačního příkazu i pro správní řízení, zavedení systému sankcí pro povinné subjekty, zvýšení konkrétní odpovědnosti pro úřední osoby či posílení postavení veřejného ochránce práv.